

De Regel

(vertaald van www.northumbriacommunity.org)

Er is een doelbewuste, weloverwogen verbinding
tussen de geschiedenis van het Christendom in deze streek
en de manier waarop wij leven.

De regel die we aanvaarden en waar we ons aan houden
is die van BESCHIKBAARHEID en KWETSBAARHEID

Onze geschiedenis bestaat uit antwoord geven op een oproep waarvan we geloven dat die van God komt: een oproep om te leven met risico's; onze Regel ontstond uit de manier van leven zoals we al leefden – een uitgeschreven antwoord op de vragen die velen ons stelden: wat staat centraal in jullie hoop en verwachting, wat zijn de waarden en kernpunten die het karakter en de motivatie weergeven van jullie manier van leven.

We zijn niet een gemeenschap omdat we fysiek dicht bij elkaar wonen (al doen sommigen dat wel). We zijn een gemeenschap omdat we nauwkeurig de levensweg volgen die we gekozen hebben, een levensweg die ons één maakt op het niveau van ons hart. Deel uitmaken van de kloostergemeenschap wil zeggen: toewijding aan God in onze levensstijl en ernst maken met de geloften van beschikbaarheid en kwetsbaarheid.

Een Levensregel is beslist essentieel voor iedere vormgeving van kloostertradities. Een dergelijke Levensregel is vooral spiritueel en niet een wetgevend document. De Regel zegt: “Dit zijn wij, dit is ons verhaal”. De Regel herinnert ons aan wat God in ons hart gelegd heeft en roept ons terug naar het fundamentele verhaal dat God zelf heeft geschreven. Een evenwichtig kloosterleven is mogelijk door

je te houden aan een Levensregel als kader voor vrijheid; niet een lijstje regels dat het leven inperkt of ontkent, maar een manier om onze roeping in het leven waar te kunnen maken, alleen en samen. Het is, om met Sint Benedictus te spreken, “eenvoudigweg een handboek om de radicale eisen van het Evangelie praktisch te verwezenlijken in het dagelijks leven”.

Omdat onze Gemeenschap geografisch gespreid is, is de Regel flexibel en kunnen we hem toepassen in verschillende situaties. De regel geeft geen eenduidige voorschriften, maar daagt ieder individueel uit. De Regel beschrijft en schrijft niet voor; de Regel zoekt namelijk God in onze eigen levens, zoals we zijn, op de plaats waar we leven, zodat we dáár kwetsbaarheid kunnen laten zien, waar we ook zijn als verstrooide Gemeenschap.

Onze Regel is een Manier van Leven bedoeld voor “emigranten op reis naar het innerlijk” in het huidige culturele klimaat. Op de allereerste plaats zijn we geroepen om beschikbaar te zijn voor God in de cel van ons hart. Daar kunnen we hem zoeken om wie Hij is, als “het ene nodige”. We zijn ook beschikbaar voor anderen: we zijn geroepen om gastvrij te zijn, wetend dat we, door anderen welkom te heten, Christus zelf eren en welkom heten. We worden ook geroepen om beschikbaar te

zijn voor anderen door deel uit te maken van Gods zorg en aandacht voor hen, als we voor hen bidden en namens hen tot God spreken over hun situatie, in de kracht van zijn Heilige Geest. Tenslotte worden we geroepen om beschikbaar te zijn voor allerlei opdrachten al naargelang de Geest ons leidt en inspireert tot nieuwe initiatieven.

Het is een voortdurende ontdekkingstocht naar het “hoe zullen we dan leven” en daarom betekent het ook doelbewuste Kwetsbaarheid; die komt tot uitdrukking in onze bereidheid om ons te laten

onderwijzen in de discipline van het gebed; door de wijsheid van de Schriften toe te passen en doordat we bereid zijn verantwoordelijkheid af te leggen over en weer in een groep van echte vrienden die van harte voor elkaar instaan.

We leven ook vanuit de kwetsbaarheid van de “ketterse opdracht” door algemeen aanvaarde waarheden ter discussie te stellen; we staan open voor opbouwende kritiek; we stellen dat relaties belangrijker zijn dan reputaties en we leven in alle openheid als “Kerk zonder muren”.